

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

พวกอนันตริยกรรม

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๖๐๐ คน)

เมื่อวานวันที่ ๘ ทั้งวันไม่ได้ทองคำแม่สอดตางค์หนึ่งเลย ดอลลาร์ได้ ๑๑ ดอลลาร์ ทองคำขาดมาเรื่อย ๆ ไม่ได้สักตางค์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงสี่พันกิโลนั้น มอบเข้าคลังหลวงไว้แล้ว ๑,๐๓๗ กิโลครึ่ง ผากไว้กับคลังหลวงแล้ว ๑,๐๒๕ กิโล รวมทองคำที่มอบและผากไว้กับคลังหลวงได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำหลังจากที่ได้มอบและผากไว้แล้วนั้น(ยังไม่ได้หลอม)ได้เพิ่มเติมอีก ๕๒ กิโล ๑๔ บาท ๓๖ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ทั้งที่หลอมแล้วและยังไม่หลอมได้ ๒,๑๑๔ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๘๘๕ กิโลครึ่งจะครบจำนวนสี่พันกิโล กรุณาทราบตามนี้เรื่อย ๆ ไป ก้าวไปเรื่อย ๆ ดอลลาร์เหลือ นี้ได้ ๑๐๐ ดอลลาร์แล้ว เมื่อวานนี้ได้ ๑๑ ดอลลาร์ วันนี้มาลบล้างกัน ตอนเช้านี้ได้ ๑๐๐ ดอลลาร์ แต่ทองคำยังลบลไม่สูญเห็นชื้อดอยู่ตลอด

เมื่อวานที่พูดแล้วว่า หลังจากฉันเสร็จแล้วจะไปดูโรงพยาบาลใหม่ที่หนองบัวลำภู ก็ได้ไปมาแล้วเมื่อวานนี้ โอ้ เอาใหญ่เลยนะเมื่อวานนี้ เข้าไปดูโรงพยาบาลใหม่ เขาพึ่งย้ายไปอยู่เดือนกุมภาพันธ์ นี่จากโรงพยาบาลเก่า เพราะโรงพยาบาลเก่าคับแคบเหลือเกิน มี ๙ รื้อหรือเท่าไร เขาเลยย้ายจากนี้ไปอยู่โรงพยาบาลใหม่ ที่นี้กว้างขวาง ดูเหมือนร่อยกว่าไรนะ อยู่ทางตีนเขา ดูเรียบร้อยดีเหมาะสม พอไปพวกหมอพวกพยาบาลก็รู้มาเลย ไม่ได้บอกล่วงหน้าลวงแน่นอนอะไรเขาว่า เขาบอกเราไม่ได้บอกล่วงหน้าลวงแน่นอนอะไรเขาไม่ทราบ ไม่ทราบก็ทราบเสียซิ มาเห็นหน้ากันแล้วยังไม่ทราบอยู่หรือ

จากนั้นก็รู้มาเกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือที่จำเป็น ๆ เราก็รับให้ตามที่จำเป็น เมื่อวานนี้ คือให้ประมวลมาเครื่องมืออันไหนที่จำเป็น ๆ อันดับหนึ่ง ให้เอามาในวันนี้ เขาก็เอามา เครื่องมือที่จำเป็นให้เอาอันดับหนึ่งมานะ เอามาที่จำเป็นรวมแล้วได้ ๒ ชุด เป็นความจำเป็นมาก เครื่องมือที่ผ่าตัดกระดูก ผ่าตัดอะไร ๆ นี้ไม่มีเลย หมอก็ไม่ทราบจะทำยังไง ตกกลางเราก็ให้เลยเมื่อวานนี้ เครื่องมือพวกผ่าตัดนั่นละที่สำคัญ ๆ เป็นอันดับหนึ่ง ได้ ๒ ชุดเมื่อวานนี้ ชุดละ ๑ ล้านห้า รวมแล้วเมื่อวานนี้เป็น ๓ ล้าน รับมาจากหนองบัวลำภู แต่ที่เอามาวันนี้ไม่ใช่เรามีเงินอยู่แล้วนะ เราเคยพืดเคยเหวี่ยงกับความจนกับหนี้กับสินมาแล้ว อันนี้เขาสั่งมากกว่าจะตกมานี้เป็นเวลาไม่กี่เดือน เราคำนวณแล้วนะ แล้วเงินจะค่อยมา ๆ พอดีทางนั้นมาถึงบับใส่กันก็เลย ผ่านไปได้ ไม่ใช่เรามีเงินอยู่แล้ว

คือเราเคยปฏิบัติอย่างนั้นมา ถ้าอันไหนเครื่องใหญ่ ๆ ก็คำนวณถึงเวลาที่ส่งมา จะประมาณเท่าไร ๆ ส่วนมากพวกราคาแพงต้องคำนึงคำนวณ ถ้าธรรมดานี้ก็ไมละ อันนี้เครื่องมือสำคัญ ๆ ๒ ชุด ๆ ละ ๑ ล้านห้า เราจะว่าประมาณ ๒ เดือน ๓ ล้านนี่คงหาเงินได้ ได้รับเขามาเมื่อวานนี้ พร้อมกับส่งเช็คไปทางเรือนจำหนองบัวลำภู หนองบัวลำภู จ่ายไปแล้วครั้งแรก อันนี้มันเศษมันเหลือเขาบกพร่องตรงไหน ๆ เขาก็ไปเอามาอีก แล้วเขาก็บอกเรา มา เราก็จ่ายให้ทั้งหมด ไม่มากละ ที่เครื่องใช้ในเรือนจำหนองบัวลำภู เพราะอันนี้มันเศษมันเหลือนอกจากที่กำหนดตกลงกันไว้เรียบร้อยแล้ว มันเศษมันเหลือที่เขาเอามาใหม่ เมื่อวานนี้ดูเหมือน ๘ หมื่นกว่า อันนี้เป็นเศษเหลือจากจำนวนที่จ่ายที่แรกไปแล้ว อยู่ห่างไปตั้งหลายกิโล ดูเหมือนสิบกกว่ากิโลมั้ง จากจังหวัดไปนี่แล้ว หักไปข้างในอีกดูเหมือนตั้ง ๗-๘ กิโล เข้าไปลึก ๆ เรือนจำอยู่ที่ว่าง ๆ ไม่มีอะไร เราเคยไปดูแล้ว เข้าไปดูหมดสถานที่เขาว่าจำเป็น ๆ เขามาขอเรา เราก็ไปเที่ยวดูหมด เพราะฉะนั้นจึงได้เห็นหมดเลย

หนองบัวลำภูนี้โรงพยาบาลเขาสร้างใหม่ ให้เหมาะสมกับหนองบัวลำภูเป็นจังหวัดแล้ว แต่ก่อนเป็นอำเภอ แม้เป็นอำเภอก็คับแคบอยู่แล้ว ที่นี้เลยขยายออก คือย้ายออกจากรูปเป็นโรงพยาบาลโดยสมบูรณ์ เนื้อที่ถามเมื่อวานนี้มัน ๑๑๐ ไร่หรือเท่าไร ก็แสดงกว้างพอสมควร อยู่ดินเขา ที่ราบเรียบ เราถามว่าเป็นที่ยังไง เขาบอกว่าเป็นที่ทางราชการสงวนเอาไว้ เอ้อ เหมาะสม ถ้าไปซื้อก็ไม่ใช้เล่นนะ เขาสงวนไว้เป็นที่โรงพยาบาล ที่เรียบบาบดี เหมาะ เขากำลังปลูกสร้างอีกทีเวลานี้ หมอดูเหมือนมี ๑๔ คน ทั้ง ๑๔ คนขึ้นอยู่กับเครื่องมือ ถ้าเครื่องมือมีจำนวนมากหมอก็ต้องเพิ่มเข้า ๆ ถ้าเครื่องมือไม่มีหมอก็ต้องขาดไปตามเครื่องมือ ก็คิดดูอย่างหมอดูตาอุดรฯ นี้ แต่ก่อนมี ๒ หมอประจำ ที่นี้พอเราให้เครื่องมือมาครบนี้ หมออย่างน้อย ๕ หมอ เฉพาะแผนกตา นะตั้ง ๕ หมอ อย่างนั้นละถ้าเครื่องมือมาครบหมอก็มาครบ ดำเนินงานได้สะดวก คนไข้ก็มีหวัง ๆ

เมื่อวานนี้เจ้าคุณธรรมโสภณ วัดสุทธจินดา มากับฝ่ายนายทหารเกี่ยวกับอนุสาวรีย์หลวงพ่อพุด เจ้าคุณพุด ที่วัดศาลวัน จะสร้างเจดีย์ วันนั้นจะวางศิลาฤกษ์ วันที่ ๓๐ กันยายน นี้ ตรงกับวันเสาร์พอดี พอฉันเสร็จแล้วเราก็ไป ดูว่าพิธีจะเริ่มเที่ยงครึ่ง เราฉันเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ออกเดินทางไปถึงโน้น เวลาจะพอ ๆ กันกับพิธีเริ่ม เพราะจากนี้ไปก็คงไม่ต่ำกว่า ๓ ชั่วโมงครึ่ง ไปโคราช ที่ว่า ๓ ชั่วโมงครึ่งพอดี เพราะเป็นทาง ๒ เลนแล้ว ทางนี้ไปก็พุ่งไปเลยไม่ชักช้า ไปได้สะดวกสบาย จากนี้ไปขอนแก่นก็ไม่เห็นมีอะไร จากนั้นก็เส้นทาง ๒ เลนตลอดถึงโคราชเลย รถเราก็วิ่งประมาณ ๑๑๐ ถ้าหากว่าทางดีจริง ๆ เร่งกับเวลานี้เราอาจเร่งถึง ๑๒๐

เพราะการขับรถเรายังต้องเป็นคนขับอีกทีหนึ่ง คนขับรถขับช้าเกินไปเร็วเกินไป เราคอยเตือนเสมอ ถ้าธรรมดาแล้วทางดีก็เพียง ๑๑๐ ปกติ ๑๑๐ หากว่าเวลาจำเป็น ประกอบกับทางสะดวกเร็วกว่านั้นก็ได้ เป็น ๑๒๐ ที่นี้ดูรถเราเวลาถึง ๑๒๐ มันจะมี ลักษณะสั้น ๆ ถ้า ๑๑๐ พอดี เราสังเกตดูรถ ถ้ารถหนักด้วยไป ๑๒๐ ด้วยไม่เหมาะสมมากไป ๑๑๐

ท่านเจ้าคุณมาก็คูยกันกับทางฝ่ายนายทหาร แม่ทัพภาค ๒ ให้พวกทหารตัว แทนมาแทนเมื่อวานนี้ กับผู้การทหารทางนี้พลตรีอะไรไม่รู้ มาเมื่อวานนี้ ตกลงกันเป็นที่เรียบร้อย เราไปถึงพิธีก็เริ่มทันทีเลย เทียงครึ่งเริ่มพิธี เราก็กะว่าจะไปถึงระยะนั้น จากนั้นก็พิธีเรื่อย แล้วมีเทศน์ด้วย พิธีติดต่อกันไปจนถึง ๔ โมงกว่า ๆ ละมั้ง ตั้งแต่เที่ยงครึ่งไป พิธีติดต่อกันเรื่อย ๆ มีการเทศน์ในระหว่างพิธีนั้นด้วย จากนั้นเราก็กลับ เราก็บอกเลย ไม่จำเป็นอย่าให้สัตตาทะมาเลย งานนี้เป็นงานธรรมดาเราบอก ถ้าเป็นงานพิเศษเป็นอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำสัตตาทะมาแล้วเราก็กิจาณา แต่เนื้เวล่ำ เวลาที่พอเหมาะพอดี พิธีก็ไม่ขาด สมบูรณ์แบบ เสร็จเรียบร้อยกลับมาก็พอดี จึงขออย่าให้ค้างคืนทางโน้นเลย

เพราะจำพรรษานี้เป็นความสำคัญมาก เราถืออย่างนั้น ไม่จำเป็นเราก็กไม่อยาก ขาด คำว่าขาดคือหมายถึงว่า สัตตาทะไปได้ พระวินัยมีอนุญาตไว้ถ้าจำเป็น ท่านบอกไว้ ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็สัตตาทะอย่างพระสมัยจรวดดาวเทียมเราทุกวันนี้ มักเป็นอย่างนั้นแล้วนะ มักเป็นอย่างนั้นหรือเป็นอย่างนั้น พระจรวดดาวเทียมจะไม่มีพรรษาแหละ ไม่ทราบว่าจะ สัตตาทะไม่สัตตาทะ พออนุโลมเพียงเท่านั้นมันเลอะไปหมดเลย เรื่องกิเลสตีตลาดเป็น อย่างนั้น ดีเข้าในพระในเณร พระจะไม่มีธรรมวินัยติดเนื้อติดตัวเลย มีแต่หัวโล้น ผ้า เหลืองเท่านั้นเกิดประโยชน์อะไร ผ้าเหลืองในตลาดเต็มไปหมด หัวโล้นโกนที่ไหนก็ได้ ยากอะไร หัวใครก็มีผม ผมใครก็มี โคนได้ทั้งนั้นไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าหลักธรรม วินัยไม่เป็นตัวประกัน หัวโล้น ผ้าเหลือง ไม่มีค่า อยู่ตรงนั้นนะ

ไม่จำเป็นจริง ๆ เราไม่สัตตาทะนะ หากว่าจำเป็น พระวินัยท่านก็บอกไว้แล้วนี่ จำเป็นอันดับหนึ่งคืออะไร ท่านก็บอก จากนั้นก็มีอนุโลมบ้างเล็กน้อย นั่นละอนุโลมบ้าง เล็กน้อย เลยกลายเป็นเรื่องหลวมไปหมด เหลิงเจิ้งไปเลยสำหรับผู้ต่อต้าน พระต่อต้าน เป็นอย่างนั้น สัตตาทะนี้สัตตาทะมันวันยังค่ำ ไม่ทราบความหมายว่ายังไง อู๊ย สลด สังเวชนะ ก็เรียนธรรมวินัยด้วยกัน เห็นมาด้วยกัน คำนกันไต่ยังง ะไรถูกต้อง ะไร ผิดพลาดเป็นยังง ธรรมวินัยบอกชัดเจน ๆ

ธรรมวินัยคือทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพาน เดินด้วยความถูกต้องเพื่อมรรคผล นิพพาน ผิดแล้วจะไปไต่ยังง ันมันบอกอยู่อย่างนั้น พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ตรง

ไหน ๆ คือสด ๆ ร้อน ๆ ต่อความผิดความถูก ว่าผิด-ผิดสด ๆ ร้อน ๆ เลย ถูกก็ถูก สด ๆ ร้อน ๆ เสมอกันเลย ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากันนะ ความผิดก็ดี ความถูกก็ดี เรื่องบาปก็ดี เรื่องบุญก็ดี ถ้าผิดแล้วก็บาปไปเลย ถูกก็เป็นบุญไปเลย ถูกก็ตรงแนว ผิดก็แยกทางไปแล้ว จะลงนรกแล้วนั้น

ท่านสอนไว้อย่างสด ๆ ร้อน ๆ เพราะฉะนั้นท่านถึงบารบพระอานนท์ ที่ไปทูล อารธนาท่านให้อยู่เป็นเวลานาน ๆ ท่านก็บารบเอาเลย ว่า อานนท์ มาหวังอะไรกับเรา อีก ธรรมวินัยเราสอนไว้แล้วโดยถูกต้องสมบูรณ์แบบ เพื่อมรรคผลนิพพานทั้งนั้น ธรรมวินัยนั้นละเป็นศาสดาแทนเรา จะมาหวังอะไรกับเราอีก คือท่านมอบไว้ทั้งหมด แล้ว ท่านยังเหลือแต่พระสรีระ ร่างเท่านั้นเอง ท่านจะไปวันไหนท่านก็ไปของท่าน เพราะมอบไว้โดยสมบูรณ์แล้ว ที่จะเป็นสาระสำคัญ ๆ แก่สัตว์โลก มอบไว้หมดแล้วใน ธรรมวินัย จากนั้นท่านก็อนุโลมมา พระธรรมวินัยที่เราสอนไว้แล้วโดยถูกต้องนั้นแล อานนท์ จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต นั้นท่านบอกว่าแทนท่าน เมื่อ เราตายไปแล้ว

จากนั้นก็อธิบายต่อไปอีก อานนท์ เมื่อยังมีผู้ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่เราสอนไว้ โดยถูกต้องแล้วนี้ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะ อานนท์ บอกชัด ๆ อย่างนั้นเลย ถ้า ปฏิบัติตามนี้พระอรหันต์ไม่สูญจากโลก ก็คือคงเส้นคงวาตามธรรมที่สอนไว้อย่างสด ๆ ร้อน ๆ นั้นเองจะเป็นอะไรไป แล้วเรียกว่าไหน แหลมที่ไหน มันแหลมที่พวกเทวทัต ปล้นศาสนาเท่านั้นเอง อยู่กับพวกเรานะพวกเทวทัต ไม่ได้เรียวแหลมอยู่กับธรรมวินัย กิเลสไม่เคยเรียวแหลม ธรรมก็ไม่เคยเรียวแหลม นี่เสมอกัน เป็นคนละฝั่ง สมบูรณ์ แบบเหมือนกัน ธรรมก็ไม่เคยเรียวแหลม กิเลสไม่เคยเรียวแหลม

แล้วแต่ใครจะเสริมทางไหนขึ้น ใครเสริมทางไหนขึ้นในผู้ใด ผู้นั้นก็ขึ้นไปใน ทางนั้น เช่น เสริมบาปเสริมกรรม คนนั้นก็กอบโกยเอาบาปเอากรรมเอานรกเอาเวจีใส่ตัว ไปเรื่อย ๆ ผู้ที่มีหิริโอตตปปะสะตุงกลัวบาปกรรมตามคำสอนพระพุทธเจ้าแล้ว ผู้นี้ก็ ห่างไกล ๆ และไกลขีดติดพันกับคุณงามความดีมรรคผลนิพพานไปเรื่อย ๆ นั้น สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ทั้งสองฟากนะ เรื่อย่าเข้าใจว่าศาสนาพระพุทธเจ้าจะเรียวจะแหลมไปไหน อันนี้มันเรื่องกิเลสต่างหากมันโจมตีธรรมของพระพุทธเจ้า กิเลสมันออกตลาดตเลได้ ทุกแห่งทุกหนไม่มีเว้นเลย ไม่มีใครถือสีถือสา ถ้าธรรมออกนิต ๆ หน้อย ๆ นี้กิเลสโจมตีแล้ว ธรรมนี้เป็นเครื่องแสงมากทีเดียว คือแสงกิเลสตัวเป็นภัยนั้นแหละจะไปแสง อะไร ท่านผู้ทรงธรรมท่านไม่แสง ท่านเอาความจริงออกแสดง คือกิเลสมันแสง เพราะถือเป็นข้าศึกศัตรูกัน มันต้องต่อต้านตลอดเวลา

อย่างที่เขามาเล่าให้ฟัง อันนี้ก็เล่าเป็นธรรมจะว่าไง เราก็เคยมีพูดบ้างอยู่ พูดตามหลักความจริง เช่น ไปเทศน์ที่จังหวัดสุรินทร์ เราก็พูดถึงว่า ถึงเราจะเรียกว่าเรคือพระอรหันต์องค์หนึ่งก็จะผิดไปไหน ว่าอย่างนี้นะ เขาอาจจะเอาคำนี้หรือจากที่ไหนที่ได้ที่เราเทศน์ทั่วประเทศไทยเราออกมาก็ได้ ออกมาก็มาโจมตีเรานั้นแหละไม่ใช่อะไร ว่าเป็นพระอรหันต์ทำไมดูท่าเก่งนัก เขาว่าอย่างนั้นนะ เขาว่า เป็นพระอรหันต์ทำไมดูท่าเก่งนัก โคตรพ่อโคตรแม่มีไม่เคยเป็นพระอรหันต์มีมาอวดกูทำไม นั่นตอบกันแล้วเข้าใจไหม มันตอบกันแล้วนั้น มีงเอาโคตรพ่อโคตรแม่ของกิเลสมีแต่สัวมแต่ถ่านมาสู้กับธรรมของกูหรือ นั่นเห็นไหมละเวลามันตอบกันอย่างนี้ นี่เรียกมันทันกันเข้าใจไหมละ

ธรรมมีธรรมออกไม่ได้มีหรือ กิเลสมีมันออกได้ตลอดทุกแห่งทุกหน ไม่ได้เลือกว่าสัตว์ว่าบุคคลมันออกได้ตลอดเวลา ทำไมไม่ถึงสี่ถึงห้าไม่กำจัดปิดเป่ามันบ้าง ถ้าจะเป็นใจนึกเหตุนี้ก็มีธรรมแทรกอยู่บ้างแล้ว ต้องรู้ผิดรู้ถูก กิเลสออกมาอันไหนมันพาถูกเมื่อไร มันผิดทั้งนั้น ทำไมจึงไม่ได้ถึงสี่ถึงห้าไม่สะตุ้งกันบ้าง ธรรมเพื่อแก้ความผิดออกมาเย็บเท่านี้โจมตีกันแล้ว ๆ ฟังซิมันเป็นยังไง เพราะฉะนั้นถึงได้ตอบกันอย่างนี้ละ เป็นพระอรหันต์ทำไมเทศน์ดูเทศน์ท่าเก่งนัก ก็โคตรพ่อโคตรแม่มีเคยเป็นพระอรหันต์หรือ เห็นไหมตอบ มีงจะมาอวดกูหรือ ก็อย่างนั้นมันถึงทันกันเข้าใจไหม มันเอาความสกปรกมาโปะธรรม ธรรมก็ตีคืนละซิ ของสกปรกนี้ธรรมไม่ต้องการ มีงเอาไปหมดทั้งโคตรทั้งเซ่มมี กูไม่หวงละของไม่ดี กูจะสงวนไว้แต่ธรรมเท่านั้น มีงอย่ามาแตะถ้ามีงไม่ยกดับโคตรมีง ถ้ามาแตะกูพาดหมดทั้งโคตรมีงเลย

นี่การพูดอย่างนี้ก็กิเลสมันก็หาว่าหยาบโลนอีกเห็นไหมละ ธรรมท่านไม่มีกิริยาหรือว่ามียิบ ๆ เย็บ ๆ ออกไปว่าเทศน์หยาบโลนอย่างนั้นอย่างนี้ ธรรมท่านไม่มี ท่านเทศน์ตามเหตุตามผล เทียบน้ำหนักระหว่างคู่ต่อสู้ ใครมีน้ำหนักมากผู้นั้นชนะ ไม่ว่าลวดลาย ไม่ว่ากำลังวังชา ถ้ามีน้ำหนักมากกว่ากันฝ่ายหนึ่งต้องแพ้ อันนี้ธรรมกับกิเลสต่อยกันก็เหมือนกัน ถ้าธรรมอ่อนธรรมก็แพ้ ถ้าธรรมแข็งกิเลสก็แพ้ นี่ละท่านเอาน้ำหนัก ท่านจึงไม่คำนึงว่าเทศน์หยาบเทศน์โลน เทศน์สกปรกโสम्म เทศน์ดูเทศน์ตา ท่านไม่สนใจ ท่านจะสนใจตั้งแต่น้ำหนักที่จะเทียบกันระหว่างคู่ต่อสู้คือกิเลสกับธรรมพัดกัน พวกนี้เข้าใจตามนี้นะ

ไอ้เรื่องที่ว่าหยาบโลนอันเป็นเรื่องของกิเลสมันปิดล้อมตัวของมันไว้ ไม่ให้ธรรมเข้าไปแทรก เพราะมันสกปรกเต็มที่อยู่แล้ว ให้พากันทราบไว้อย่างนี้ ธรรมท่านไม่มีที่วาเจตนาจะเป็นเรื่องหยาบโลน อย่างโลกกิเลสสกปรกถือกัน กิเลสถือกันอย่างนี้ ธรรมไม่ถือ ชะล้างไปเรื่อยเลย ให้พากันจำฝังให้ลึกนะ ธรรมกับกิเลสเป็นสิ่งที่ให้ผลเสมอกัน

ตลอดมาและจะตลอดไป ใครเสริมทางไหนทางนั้นก็กำลัง ถ้าเสริมทางชั่ว -ทางชั่วมีกำลัง ก็ทำลายเจ้าของไปโดยลำดับ ถ้าเสริมทางดี-ทางดีก็มีกำลังเสริมเจ้าของขึ้นไปโดยลำดับ เหมือนกัน ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน

ธรรมกับกิเลส มรรคผลนิพพาน สัตว์นรกอเวจี สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ไปทางนรกก็ฝั่งถึงเลย ไปทางมรรคผลนิพพานด้วยการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบก็ฝั่งถึงเลย เหมือนกันหมด ให้ยึดคำนี้เอาไว้ให้ดี นี่เป็นคำที่คงเส้นคงวามาตั้งเดิม และจะคงเส้นคงวาตลอดไปตามหลักความจริง ใจส่วนที่จะมาลบล้างต้านทาน อันนี้เป็นเรื่องของกิเลสแล้วแต่จะมาแรงแไหน ให้เราทันกลอุบายของมันก็แล้วกัน ไม่อย่างนั้นจะเสียท่าเสียที

เวลานี้ศาสนาเราเนี่ยแหล่ จืดจางเอามากที่สุด เราจนวิตกนะ ดังที่เคยพูดเมื่อเข้าวานนี้ ท้อใจที่ว่า คือมองลงไปมันมีแต่เรื่องของกิเลสเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้สัตว์โลกเต็มไปหมด เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่เป็นช่องเล็ดลอดออกไปนี่ไม่ค่อยมี ดีไม่ดีไม่มีเข้าไปอีกนุ่น ย้ำเข้าไป มันขนาดนั้นนะเวลานี้ จึงวิตกวิจารณ์ในเรื่องการสั่งสอนโลก ยิ่งเราจนจะตายเข้าไปเท่าไร ก็ยิ่งเห็นความสลดสังเวชของโลกของสงสารหนักเข้า ๆ ดีไม่ดีท้อใจ ๆ ไม่ทราบจะสอนไปยังไง คือกิเลสมันไม่ให้ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเลย มันดึงมันลากมันเข็นลงนรกอเวจีโดยถ่ายเดียว ๆ แล้วมันก็ปิดไว้ นรกอเวจีไม่มี แล้วก็จับคนนี้ใส่ลงไปในนั้นละตรงที่ว่าไม่มี

พวกสัตว์โลกนี้ตกนรกหลุมไม่มีกันทั้งนั้น คือกิเลสลงเอาไว้ ปิดเอาไว้ว่าไม่มี ๆ แต่ความจริงมันฝั่งถึงเลย นั่นคือความจริง คำว่านรกไม่มีคือกิเลสหลอกไว้ ความจริงลงถึงเลย ๆ เพราะการทำ-ทำชั่วจริงเป็นชั่วจริง ทำดี-ดีจริง ถึงที่ดีจริง ๆ อันนี้ไม่เอียงกับใคร บาป บุญ นรก สวรรค์ สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันหมดเลย ใครอยากล่าหาญชาญชัยนะถ้าไม่อยากจม

กิเลสมันกล่อม โอ๊ย กล่อมทุกอย่าง นำสลดสังเวชจริง ๆ นะ ก็มันเห็นทุกแง่ทุกมุมเรื่องของกิเลสมายาของกิเลสที่มันออกหลอกลวงตมตุ่นสัตว์โลกมาตลอด พวกสัตว์โลกไม่เห็น ธรรมท่านเห็นหมดจะว่าไง ไม่เห็นท่านเอามาสอนได้ยังไง พระพุทธเจ้าโลกวิทู เห็นหมด สอนได้ทั้งนั้น ถ้าโลกมีความสามารถจะรับได้ขนาดไหนจะออกทันที ๆ ธรรมพระพุทธเจ้า ถ้าออกไม่ได้ก็อย่างว่า ท้อพระทัย คือสอนไม่ได้แล้ว ดึงยั้งมันก็ไม่ขึ้น เหมือนคนตายแล้วจะไปทำอะไรให้มันฟื้น ก็มีแต่พลิกศพมันเท่านั้นแหละ จะไปทำให้มันฟื้นไม่มีทาง ใจคนที่หนาขนาดนั้นแล้วทำให้ฟื้นไม่มีทาง มีแต่มันจะจม คอยลมหายใจ

แล้วก็ตื่นลมตัวเอง ตื่นลมตัวเองยังไง สมบัติเงินทองข้าวของที่เอามาจากตับปอดของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ มีจำนวนมากขนาดไหน ต่างคนต่างเสียสละเข้าสู่ส่วน

รวม เพื่อหนุนชาติไทยของตนเอง แต่ครั้งเข้าไปแล้วพวกพุงใหญ่พุงหลวง พวกยักษ์ พวกผี พวกความโลภไม่มีเมืองพอ มันกลืนเอา ๆ อย่างภาคภูมิใจ กินโต๊ะเลี้ยงโต๊ะบน เก้าอี้กันน้ออย่างภาคภูมิใจ นี่คือเอาตับปอดของประชาชนไปเลี้ยงโต๊ะกัน พวกนี้พวก บาบหนาที่สุดเลย จะเทียบว่าพวกอนันตริยกรรมเราก็อมรับทันที เพราะคนทั้ง ประเทศเป็นอาหารของพวกพุงหลวง กินไม่อิ่มพอ กินโต๊ะกันคนสองสามคน สองสาม ก๊กเท่านั้น กินตับกินปอดของประชาชนด้วยความภาคภูมิใจ ในสมบัติเหล่านี้ที่ได้มา มาก น้อยจากตับปอดของประชาชน นี่ก็ภาคภูมิใจประเภทหนึ่ง ที่กิเลสหลอกให้ภาคภูมิใจ แล้วจากนั้นเรามีศตวรรษครบศกดี เรามีอำนาจบาตรหลวงปกครองบ้านเมือง ชี้ไปอย่างไร ก็ได้ ๆ นี่ก็เป็นความภูมิใจของกิเลสหลอกพวกดินเหนียวติดหัวอีกประเภทหนึ่ง นี่จะ เครื่องหลอกพวกนี้ให้จมลงในนรกอย่างไรไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย

เราจึงไม่กล้าค้านที่ว่า อนันตริยกรรม กรรมที่หนักมากที่สุดคืออะไร ท่านก็ แสดงไว้แล้วในธรรม บอกไว้ ๕ ประการคือ ฆ่ามารดาหนึ่ง ฆ่าบิดาหนึ่ง ฆ่าพระอรหันต์ หนึ่ง ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตายก็ตาม เพียงได้รับความบอบช้ำบ้างเท่านั้นหนึ่ง ทำลายสงฆ์ที่ท่านมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกลมกลืนกัน ด้วยหลักธรรมวินัย ให้แตก ร้าวจากกันหนึ่ง ธรรม ๕ ประการนี้ท่านยังเตือนไว้ด้วยว่า ถ้ายังพอมีสติระลึกได้อยู่บ้าง อย่าทำเป็นอันขาด ฟังซินะ อันนี้เอาเข้าไปเรียกว่าลักษณะตัดสินธรรมวินัย

ท่านแสดงไว้เป็นกลาง ๆ อันไหนที่ควรแก้สิ่งใดให้น้อมเข้าไปสิ่งนั้น คือถ้าอัน ไตที่ควรแก้ฝ่ายผิดก็ให้น้อมไปทางฝ่ายผิด ยกตัวอย่างเช่น แต่ก่อนมีสุรา ยาฝิ่น กัญชา ยาเสพติดนี้ไม่มี ท่านให้โอนเข้าไปฝ่ายผิดนี้เพราะเป็นประเภทเดียวกัน นี้เรียกว่า ลักษณะการตัดสินธรรมวินัย ให้โอนเข้าไปทางฝ่ายควร ควรกับฝ่ายไหน ฝ่ายชั่วย่างนี้ ให้โอนเข้าไปทางนี้ เช่น น้ำตาลอย่างนี้ แต่ก่อนก็ไม่ปรากฏ ไม่มี แต่เวลานี้น้ำตาลกับน้ำ อ้อยเข้าเป็นคู่เคียงกัน คือน้ำอ้อยเป็นของคู่ควร น้ำตาลคล้ายคลึงกัน ไม่เป็นฝ่ายผิด ฝ่ายถูกเหมือนกัน ก็ให้โอนเข้าไปหาน้ำอ้อยเสีย นี่ท่านให้ตัดสินกันอย่างนี้

พระพุทธเจ้าทรงวางไว้อย่างกลาง ๆ อันไหนที่เข้าไปในสิ่งไม่ควรก็ให้โอนไปสิ่ง ไม่ควรเสีย อันไหนที่ควรให้โอนไปสิ่งที่ควรเสีย อันนี้เรื่องที่พวกยักษ์พวกผีกินตับกิน ปอดประชาชน เฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยทั้งชาตินี้ เป็นใครเป็นคนกิน กินโต๊ะกินเลี้ยงกัน มานานสักเท่าไร หมดมากขนาดไหน ตับปอดประชาชนเราจนจะไม่มีเหลือ เอาไปกิน เลี้ยงกันบนโต๊ะบนเก้าอี้กันอย่างภาคภูมิใจ ดีไม่มีสุรายาเมามาตั้งข้างโต๊ะ ๆ เข้าอีก กิน อย่างที่เรียกว่าลืมนื้อลืมนัว ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เหมือนว่าขึ้นอยู่บนหัวเทวดา ชีรดหัว เทวดาลงด้วยการเลี้ยงโต๊ะกันอย่างนี้ แล้วพวกนี้ภาคภูมิใจที่สุด

แล้วสิ่งที่เอามากินเลี้ยงกันและสมบัติที่ได้มาทั้งหมดได้มาจากใคร ได้มาจากตับปอดของประชาชนทั้งชาตินั้นเอง มาเป็นจุดส่วนรวมเพื่อเป็นการส่งเสริมอุดหนุนชาติของตน ให้มีความแน่นหนามั่นคงขึ้น แต่พวกนี้ก็กลับมาเผากินโตะกันเสียแปลก ๆ เพราะฉะนั้นท่านว่าอนันตริยกรรม ๕ ข้อนั้น ข้อนี้จะอนุโลมเข้าไป เราพูดจริง ๆ เราไม่ค้าน ว่างั้นเลย เพราะอันนี้เป็นกรรมที่หนักมากที่สุด เอาตับเอาปอดของคนทั้งชาติมา กินอย่างหวานคอ ๆ ในบุคคลไม่กี่โตะก็แก้อี้ไม่กี่ก๊กก็เหล่า กินตับกินปอดของประชาชนมานี้ จะอนุโลมเข้าเป็นฝ่าย อนันตริยกรรม ๕ ก็ได้ เพราะเป็นของที่โอนได้ตามหลักธรรมวินัย

กรรมกินตับปอดคนทั้งชาติเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ทำไมจะโอนเข้าไม่ได้ ผ่าพ่อผ่าแม่เพียงคนหนึ่งสองคนยังโทษหนักมาก นี่ฆ่าคนทั้งประเทศ กินตับกินปอดแต่ไม่ให้อายุ เอาตับเอาปอดออกมากิน ให้ทนทุกข์ทรมานอยู่ด้วยความทุกข์จนขั้นแค้นทั่วประเทศไทยของเรา เห็นไหมเวลานี้ ประชาชนเราได้รับความทุกข์จนเพราะอะไร เพราะสิ่งเหล่านี้เอง ได้มาแล้วไม่เข้าตามจุดที่หมาย รั้วไหลแตกซึมออกไปลงมหาสมุทรทะเล จากนั้นก็ไหลขึ้นบนโตะบนแก้อี้ สะแตกแตกปอดกันอยู่นั้นเสียแปลกเลย นี่ละกินตับกินปอดของประชาชน มีเท่าไร ๆ ขนเข้าไปกินกันตลอด จะไม่เป็นอนันตริยกรรม ได้ยังไง เข้าได้อย่างสนิทเลย เราพูดจริง ๆ

เอามาเทียบชิลหลักธรรมวินัยมี มันควรแก่ อนันตริยกรรม ได้ พวกนี้เป็นพวกที่ทำกรรมหนักมากที่สุดทีเดียว เพราะกินตับปอดประชาชนแล้วยังทรมานเขาด้วย กินไม่ให้อายุนะ กินตับกินปอดประชาชน เวลานี้กำลังทุกข์จนขั้นแค้นตืดตื้นกันทุกแห่งทุกหน ด้วยการฆ่ามาหาเลี้ยงชีพ การซื้อการขาย ตะเกียกตะกายแทบเป็นแทบตาย นี่คือการดิ้นรนไม่ตายมันต้องดิ้นเพราะความจน จนมาจากอะไร จนเพราะเขาเอาตับเอาปอดไปกินนั้นแยกให้ชัด ๆ อย่างนั้นซิ แล้วจะไม่เป็นไปได้อย่างไรในอนันตริยกรรม ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

เราแยกหลักธรรมออกมาเทียบเคียงกัน ท่านบอกไว้เพียง ๕ ข้อ อนันตริยกรรม ๕ ส่วนฟาดประเทศไทยเอาตับเอาปอดมากิน ทรมานไว้ไม่ให้ตายนี้ มันจะเป็นกรรมหนักมากเท่าไร ให้ไปพิจารณากันเอง เราไม่กล้าตัดสิน แต่เรื่องที่จะอนุโลมธรรมประเภทที่หนักมาก ๆ นี้เข้าสู่อนันตริยกรรม เราไม่ค้านเลยว่ งั้น ให้พากันจำเอาไว้

เพราะสอนธรรมสอนตามหลักความจริง ควรโอนไปทางไหนโอนไปได้ ดังพระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้ว สิ่งใดที่ควรโอนได้ให้โอน ให้โอนไปทางนั้น เช่น ฝ่ายไม่ดีก็ให้โอนทางไม่ดี เช่นอย่าง ยาฝิ่น กัญชา พวกยาเสพติดอะไรเหล่านี้ ท่านไม่มีในพระวินัยปราชญ์ทั้งหลายท่านก็โอนเข้าทันทีเลย เพราะมีหลักตัดสินธรรมวินัยไว้แล้ว อันใดที่ไม่

ควรอย่างนี้ให้โอนเข้าสิ่งไม่ควรเลย เช่น สุรา ท่านบัญญัติไว้แล้วในพระวินัย ในหลัก ศาสนาบัญญัติไว้แล้ว ทีนี้พวกยาเสพติดเหล่านี้มีขึ้นทีหลัง เพราะฉะนั้นจึงว่าอันใดที่คู่ ควรกันกับสิ่งไม่ควรนั้น ให้โอนเข้าไปหาสิ่งไม่ควรให้หมด ว่าไม่ควรไม่ดี อันไหนที่เป็น ของดีของถูกต้อง ให้โอนเข้าไปทางฝ่ายดี แนะนำบอกไว้แล้วอย่างนั้น ทีนี้เมื่อเป็น อย่างนี้แล้วก็พิจารณาซิ

ตับปอดของประชาชนคนหนึ่ง ๆ มีราคาเท่าไร อย่างตับปอดหลวงตาบวนี้ จะ มากินตับกินปอดให้เราเห็นซึ่ง ๆ หน้าที่ ฟาดมันหมดทั้งโคตรเลย เอาหมดทั้งโคตรทั้ง แซ่แล้วยังไม่แล้ว ถ้าเราหิวตับมันเราก็จะเอาตับเอาปอดมันมากินโต๊ะกินเลี้ยงกัน ในวง พระกรรมฐานวัดป่าบ้านตาดของเรา ถ้าเราเห็นตัวมันมากินอย่างนั้นนะ แต่มีมันก็สุด วิสัย มันไม่เห็นละชิถึงได้ขูฟ้อ ๆ อยู่นี่ มันไม่เห็นเข้าใจไหม ถ้าเห็นไม่ขู เปรี๊ยะเลยทันที ให้พากันจำเอาไว้ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ก่อนไม่เอามาก เอาละเอาแค่นี้

(หลวงตาครับผมมาจากโรงพยาบาลภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิครับ) ก็อย่างนั้น แล้วมาเรื่อย โรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ ตะกี้ก็ฟาดไป ๓ ล้านแล้ว โอ๊ย เราจะตาย นะ นี่ก็อนุญาตไปทางนราธิวาสเมื่อเช้านี้ ให้ไปทางนราธิวาส เพราะทางโน้นห่างไกล ไป ช่วยทางนราธิวาส เขาขอมา เราอนุญาตแล้วให้ส่งได้เลย เพราะห่างไกล มาเป็นย่าน ๆ ให้ไปเป็นย่าน นราธิวาสเป็นสุดเขตของประเทศไทยเรา มาเรื่อย เอาไว้เสียก่อนหนังสือ อะไร ๆ เราจะพิจารณาทีหลัง เราไม่ไหวนะ หนัก เข้าใจไหมหนัก ที่พูดนี้ มีตับใหม่ละ มาฟังอยู่ที่นี่ ไม่ใช่เขาเอาไปกินหมดแล้วหรือ ยังกระเสือกกระสนอยู่ ยังไม่รู้ตัวว่าตับ หมด

(มีผู้เอาเทียนมาถวาย) เทียนเหล่านี้จะเอาไปถวายเพื่อท่านได้เดินจงกรม สะดวกอย่างนั้นหรือ ลองไปถามดูซิ ท่านเดินจงกรมสักที่ไหมพระวัดป่าบ้านตาด ถ้า เอาเทียนไปถวายแล้วมีแต่พระชี้เกี้ยวไม่เดินจงกรมแล้ว ให้รีบเอาคืนแล้วบอกมาว่า พระองค์ไหนบ้าง หลวงตาจะไปฟาดมันแหลกหมดเลย เอาละเท่านั้น ถ้าไม่มีข้อตกลง มันก็ไม่มีข้อขบขันใช้ไหมละ มันต้องขึ้นเรื่อยแยะเรื่อย ๆ เทียนถ้าได้มาก ๆ ให้ส่งเข้าไป ในคราวนี้สำหรับจุดเดินจงกรม ต้องใช้เทียน อยู่ในโน้นมี เห็นมืออยู่ทั่วไปกลางคืน เราอยู่มืด ๆ มองไปเห็นที่ไหนเห็นหมด เดินจงกรมทางโน้นใช้ไฟเทียน ๆ เหลืองอร่าม อยู่ในป่าทางปากโน้นละ ฟากรู้ มันมีรั้วกันอยู่ ให้เอาเทียนไปทางโน้นสำหรับทำความ เพียรสะดวกสบายดี เทียนเขาก็มาถวายเรื่อย ๆ ถวายที่นี้ ก็ได้ส่งอยู่เรื่อย ๆ ให้ส่งเข้าไปข้างใน สำหรับทางครัวจะได้อาศัยจุดอาศัยแสงสว่างในกิจการงานต่าง ๆ และให้เป็น แสงสว่างเพื่อเดินจงกรม เอาละที่นี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd